

[Ole Bjørn Kraft.]

me ved utinglyst Slutseddel. Ændringsforslaget indfører, at utinglyst Overdragelse bliver ugyldig, saaledes at Køberen ifølge utinglyst Slutseddel vil være afskaaret fra at videresælge Ejendommen. Et nødvendigt Supplement hertil er det, at ogsaa Fuldmagt til Salg af Ejendommen bliver ugyldig, saafremt den ikke er tinglyst. Der vil ganske vist ikke være noget i Vejen for, at der gives en fortsat Række Fuldmagter og Underfuldmagter, men da de alle skal tinglyses, kommer Forholdet frem til sidst og vil kunne rammes af Straffebestemmelserne for Omgaaelse. Imidlertid er det saaledes, at en Række Personer ikke for Tiden har deres Adkomst i Orden. Det gælder f. Eks. Arvinger under et Skifte eller i Tilfælde, hvor der er vundet Hævd paa en Ejendom. Disse Personer vilde efter Forslaget være ude af Stand til at indgaa en gensidig forpligtende Aftale om Salg af den paagældende Ejendom uden først at faa Adkomsten berigtiget. Dette kan undertiden tage lang Tid, idet der eventuelt vil udkræves Ejendomsdom eller Afslutning af Bobehandlingen. For at hjælpe dem i Mellemtiden har man indføjet det sidste Punktum i Ændringsforslag Nr. 6: „De i § 5 nævnte Myndigheder . . .“

Ændringsforslag Nr. 7 til § 7 er af lovteknisk Art, idet Justitsministeriet har gjort opmærksom paa, at naar en Sag behandles som Politisag, kan det i visse Tilfælde være tvivlsomt, hvem Bøden skal tilfalde.

Jeg kommer saa til Ændringsforslag Nr. 8 til § 8. Bestemmelsen i det nye Stykke virker saaledes, at hvis der paa en Ejendom er tinglyst Skøde i Tidsrummet fra 28. Maj 1943 til 30. Juni 1944, vil Ejendommen selv efter 30. Juni 1944 ikke frit kunne sælges, før der er forløbet 2 Aar fra Tinglysningen af det i Tidsrummet fra 28. Maj 1943 til 30. Juni 1944 oprettede Skøde. Er Ejendommen imidlertid een Gang efter den 30. Juni 1944 solgt med Tilladelse, vil den selv inden for de 2 Aar frit kunne sælges videre, idet det ikke er Meningen at lægge noget Baand paa den paagældende Ejendom, men kun paa den Person, som køber Ejendommen i Tidsrummet fra 28. Maj 1943 til 30. Juni 1944.

Inden jeg slutter med at indstille disse Ændringsforslag til det høje Tings Vedtagelse, skal jeg nævne, at Udvalget i sine Drøftelser ogsaa har inddraget Spørgsmaalet om Løn og Priser. Der er tre Veje, maaske lige nødvendige, ad hvilke Inflationen kan bekæmpes: ved Inddæmning af Varer gennem Rationering, ved Inddæmning af Penge-

rigeligheden, saaledes som det tilstræbes ved disse Lovforslag, og ved et fast Pris- og Lønniveau. Den højtærede Arbejdsminister, den højtærede Finansminister og den højtærede Handelsminister har deltaget i Udvalgets Forhandlinger om disse Spørgsmaal, der jo er af grundlæggende Karakter — ja, vel kan siges at være en Forudsætning for, at et godt Resultat i det hele taget kan opnaas af vore Bestræbelser.

I de sidste to Aar har der fundet en Stabilisering Sted af Prisniveauet; denne maa ubetinget fastholdes. Resultatet af Forhandlingerne mellem Ministrene og Udvalget kan samles i Betænkningens Bemærkning om, at som det har været Forholdet i Fortiden,

„maa ogsaa i Fremtiden den almindelige økonomiske Politik underbygge Priskontrolens Arbejde for at fastholde Prisniveauet“.

Jeg skal derefter indstille Ændringsforslagene til Vedtagelse. Et Medlem af Udvalget, det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, deltager ikke i Indstillingen vedrørende Statsobligationslovforslaget og Lovforslaget om Motorkøretøjer, men det ærede Medlem vil selv nærmere motivere sin Stilling her i Salen. Jeg tror at have Lov til at sige, at det er Udvalgets Haab, at den danske Befolkning, naar Lovforslagene til sin Tid er færdige her paa Rigsdagen, efter at de er undergaaet de Ændringer, her er blevet nævnt, vil forstaa, at Gennemførelsen af disse Lovforslag er en pengepolitisk Nødvendighed, og at deres Vedtagelse i Rigsdagen er et Vidnesbyrd om, at saavel Regering som Rigsdag har en fast Vilje til ikke at slippe Grebet i den økonomiske Udvikling og er besluttet paa at bevare Kronens Købekraft og Landets Pengevæsen sundt.

Oluf Pedersen: Fra Retsforbundets Side har vi i rette Tid taget Forbehold over for denne Lovgivning, da vi ikke anser Lovforslagene for tilstrækkelige eller for lige vel egnede til Formaalet. Vi har beklaget, at Regeringens Lovforslag ikke fulgte Linien i Professorudvalgets Betænkning, men at man udelod det, som vi maatte anse for det afgørende, Foranstaltninger imod, at Enkeltmand løb med den Krigsgevinst, der opstod paa fast Ejendom gennem disses Prisstigning. Der havde Professorudvalget foreslaaet baade en ekstraordinær Grundskyld og en Salgsafgift. Ingen af Delene er kommet med, og selv den Omvurdering, som Regeringen ved Indenrigsministeren havde stillet i Udsigt med en Afgift paa 3 pCt. aarlig, lykkedes det